

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

Η ΚΕ΄. ΜΑΡΤΙΟΥ

Πάλι ὁ Μάρτης φάνηκε, πάλι τὰ χελιδόνια,
Πάλι ἡ ἔθνικὴ γιορτὴ μετ' τὴ γιορτὴ τῆς φύσης.
Τώρα μπορεῖς τὴν λύρα σου ξεκούρδιστὴ ν' ἀφήσης
Καὶ νὰ μὴν ψάλλῃς τὰ σπαθιά, τοὺς κλέφταις, τὰ μιλιόνια
Τὴν ἅγια Δαύρα, τὴ λευκὴ φλοκάτα, τὸ τσαροῦχι ;
*Ἄν ζοῦσε τότε κλεφτουριά, σήμερὰ ζοῦν κληροῦχοι. . .

Βγάλτηνε ἔξω ! βγάλτηνε !... μὴν 'ντρέπεσαι κανένα*
Ἄς λένε πῶς ἐσώπασε ἡ ἔθνικὴ μας λύρα
'Ενόσω εἰς τὰ στήθη μας ζῆ τὸ Βίκοσι *Ἐνα
Θὰ τήνε παίζω !... ἦτανε γραφτὸ ἀπὸ τὴ μοῖρα
Γιὰ νὰ πεθάνουν γίγαντες, νὰ γεννηθοῦνε νάνοι
Κ' ἡ λύρα μας μαζή μ' αὐτοῦς, μαζή τους νὰ πεθάνη !...

*Ὡ ! πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροὶ στὸν κόσμον ἐδῶ κάτω !
'Ὁ *Ἕλληνας ποὺ κράταγε στὸ χέρι τὸ λεπίδι,
Γιὰ νὰ σπαράξῃ τοῦ ἐχθροῦ τ' ἀμέτροτο φουσατό
Σήμερὰ κρύβεται χλωμὸς, τὸν πάει **ριπστιδί**
Κ' ἕνα δὲν ἔχουμ' *Ἕλληνα, κλέφτη δὲν ἔχουμ' ἕνα
Ποὺ νᾶχῃ εἰς τὸ κούτελο δὴν νούμερὰ γραμμένα (21)

Μὰ εἶναι ὅλα φυσικά . . . νὰ τ' ἀποδείξω θέλω . . . .
Ποιὸς ἐφοροῦσε τὸν καιρὸ ἐκείνονε φοκόλο ;
Ποιὸς εἶχε στὸ κεφάλι του ποτὲ ψηλὸ καπέλο ;
Κανεῖς κανεῖς ! . . μαρτύρομαι τοῦ οὐρανοῦ τὸ θόλο,
Πῶς φουσταρέλλα ἔτρεχε καθέννας νὰ φορέσῃ
Κοντὴ, κοντὴ, πολὺ κοντὴ, καὶ **φέσει, φέσει, φέσει.**

'Ἀλλὰ δὲν εἶν' ἡ διαφορὰ στῆς φορεσιᾶς μονάχα.
Εἶναι καὶ στὰ αἰσθήματα ποῦχομε στὴν καρδιά μας.
*Ὡ νᾶχα λύρα ποιητοῦ τοῦ Τσοπανάκου νᾶχα
Κι' ἂν δὲν ἐσῆκωνα εὐθὺς στὸ πόδι τὰ παιδιὰ μας
Νὰ μοῦ τὴν ἐτσακίζατε στὴν πλάτη μου τὴν λύρα
Καὶ **βόα** νὰ μὲ λέγατε, ἐστὼ καὶ **ἀροτῆρα.**

Τότε δὲν εὔρισκες σ' αὐτοῦς κανένα Δηλιγιάννη,
*Ἐνα δὲν εἶχαν βασιλεῖά, πρωθυπουργὸ κανένα,
Μὰ εἶχαν διπλωμάτη τους δίκοπο γιαταγάκι
Καὶ συζητοῦσαν μετ' σπαθί καὶ ὄχι μετ' τὴν πένα.
Τότε ἡ **ψέτρα** γιάλιζε στὸν κλέφτη σὰν διαμάντι,
Τώρα τὸν κάθε *Ἕλληνα τὸν βλέπεις μετ' τὸ γάντι

Ποιὸς τότε μέσα ἔμπαινε στοῦ κλέφτη τὸ λιμέρι
Μὲ κομπλιμέντα φράγκικα, μετ' ψευτοκομπλιμέντα ;
Πετοῦσε τὸ τσαροῦχι του ἀπόξω τὸ ξεφτέρι
Καὶ— **γιὰ σας ὄρε**— ἔκουγες, *Ἕλληνικὴ κουβέντα.
'Ἦταν ἡ γλωσσά των γλυκερᾶ, ἂς ἦτανε βουνίσια
Καὶ εἶχε... πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ ... ψυχὴ μου στὰ Πατήσια.

Πέρασαν χρόνια πέρασαν τὰ ἁγιασμένα χρόνια
Κ' ἤλθανε χρόνια δίσεκτα, χρόνια δυστυχησμένα . . .
*Ἐτσι περνᾶ ἡ ἀνοιξίς, φεύγουν τὰ χελιδόνια
Καὶ βλέπεις τ' ἀνθοστόλιστα βουνὰ μας χιονισμένα.
*Ἄχ ! μᾶς ἐκαταράσθησαν ὅλαις μαζή ἡ μοῖραις
Τῶν λιονταριῶν γεννήθησαν οἱ γόνοι ἀροτῆρες.

Σώπασε μούσα σώπασε !! ἄφρησε τὰ ἄστεια,
Θυμήσου πῶς μᾶς ἤξευρες καὶ πῶς μᾶς βλέπεις τώρα !
Γιατὶ μοῦ φαίνεται καμμιὰ θὰ σηκωθῆς πρῶτα
Καὶ θὰ νὰ βρῆς σκονόβολο τοῦ Κέκρωπος τὴν χώρα,
Πῶς κάποια θεὸ νὰ σηκωθῆς αὐγὴ ἀπ' τὸ κρεβάτι
Κι' οὔτε τὰ βούδια δὲν θὰ βρῆς, οὔτε τὸ ζευγολάτη.

De Cock.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Ο προσεχής αριθμός του «Μη Χάνεσαι» εκδοθήσεται την Πέμπτην πρωΐ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Από του προχθесינוύ λόγου του κ. πρωθυπουργού οι αντιπολιτευόμενοι πολύ φοβούνται μήπως ο κ. Τρικούπης τοῖς προσφέρῃ κατ' αὐτάς καμμίαν διαλύσειν σακχάρως ἐν τῷ ψυχρῷ ὕδατος, ὅπως τοὺς γλυκάνῃ δι' ὅσας πικρίας ἀναγκάζεται νὰ τοὺς ποτίσῃ.

Ο κ. Ζαΐμης δὲν εἶναι πάντοτε εὐτυχῆς εἰς τὰς εὐφυολογίας του.

Τῆς ἄλλαις ἔλεγεν εἰς τὸν συνάδελφόν του κ. Βουλπιώτην :

— Ἀφότου ἤλθατε εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἤραν τὸν μετὰ των οἱ γαιδάροι, ὀλοένα σὰς γκαρίζουν, ἐπειδὴ ὑπεβάλατε καὶ αὐτοὺς εἰς φορολογίαν.

— Ὅστε, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ κ. Βουλπιώτης, γαιδάροι μὰς ἀντιπολιτεύονται.

Ἦτο οἰκτρότατον τὸ θέαμα ὅπερ παρέστησεν ὁ κ. Μεσσηνέζης ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ Σαββάτου.

Ἐζήτησε νὰ διακόψῃ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν μέσῳ τῆς πράγματι θριαμβευτικῆς ρύμης τοῦ λόγου του, διὰ νὰ τῷ εἶπῃ ὅτι τὸ «Ἔθνος — δηλαδὴ ἡ Ἰώτα τοῦ Μεσσηνέζης—θὰ τὸν τιμωρήσῃ.

Φυσικῶς, Νιαγάρας συριγμῶν καὶ ποδοκροτημάτων παρέσυρε τὴν ἀτυχῆ διακοπὴν του.

Ἐκ μέρους δὲ τῆς Βουλῆς ὁ ἀκράτητος Ῥάλλης τοῦ ἔδωκε δύο, τρεῖς χιτεράνους, ἀποκαλέσας αὐτὸν τρακατρουκῆδόν : σιγαμένον, μαριονέταν, παράφρονα.

Αὐτὸς δὲ ἐθύσσα ὡς φῶκη, οὐφ ! ἐκπέμπων ἐκ δεξιῶν, οὐφ ! καὶ ἐξ ἀριστερῶν.

Ἐὰν διεθέτομεν γελοιογραφίαν θὰ παριστάνομεν τὸν κ. Μεσσηνέζην ἄνθρωπον—μηχανὴν, τὸν ὁποῖον κOURDÍZOUN ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος καὶ ἀφοῦ καλοκουρδίσουν κRRR . . . κRRR . . . κRRR . . . ἐνῶ αὐτὸς αἰσθανόμενος πόνους φωνάζει : Μὰ μὲ παρακουρδίσατε, φθάνει, αὐτοὶ τοῦ δίδουν καὶ μίαν σπρωζιάν, λέγοντές του :

— Ἄιντε τώρα, ὕπαγε εἰς τὴν Βουλὴν καὶ γίνου μανιώδης διὰ λογαριασμόν μας.

Τί διάβολο ! ἀξίζουν ὅλα αὐτὰ δύο τρεῖς γραμμὰς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς ἐπαύριον, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ εἰς κανένα κρυφὸ μέρος αὐτὸς καὶ μόνος κρυφά, κρυφά ;

— Μὰ ἐπὶ τέλους διὰ τίνος λύσεως θ' ἀποφύγετε τὴν ὑπουργικὴν κρίσιν, ἤρώτα ἀντιπολιτευόμενος ὑπουργικόν;

— Διὰ . . . διὰ . . . λύσεως ἀπλουστάτης, ἦτις, ἐστὶ βέβαιοι, θὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους.

Ἄπό τὸ πυριτιδοποιεῖον μπαροῦτι μὰς μυρίζει. Εἶναι ἐπιδημία δικῶν καὶ προσέχετε !

Ὅσοι ἔχουν ἀνάγκην ἀντιλοιμικῶν νὰ προμηθευθοῦν αὐτὰ ἀπὸ τὰ νέα φαρμακεῖα τοῦ Θεοδώρου. Ἄλλ' ἅμα τὰ λάβουν ὀφείλουν νὰ καθίσουν 'σ τὸ σακμὶ, διότι ἡ κίνησις βλάπτει.

Ἐνθυμοῦνται ἴσως οἱ ἀναγνώσται μας τὴν νόστιμον διακοπὴν ἣν ὁ βουλευτὴς Σύρου κ. Καράλης ἔκαμεν εἰς τὸν ἐκ Γόρτυνος συνάδελφόν του, ὅταν αὐτὸς ἔλεγεν ὅτι δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰς συνταγματικὰς θεωρίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

— Ὅστε εἶσαι ἱκανὸς, τῷ παρετήρησεν ὁ κ. Καράλης, προξενήσας γενικὴν εἰς τὴν βουλὴν ἰλαρότητα.

Τὴν ἐπαύριον ἡ Πρωτὰ ἀνεδημοσίευσεν τὰς λέξεις ταύτας ὡς λόγον τοῦ κ. Καράλη μετὰ μεγάλα κεφαλαῖα γράμματα, ζητοῦσα ἢ κουτσοδόντα νὰ γελάσῃ.

Εἰς τὸ ἐξῆς ὁ κ. Καράλης εἶναι ἠναγκασμένος πρῶτον νὰ ὁμιλῇ τοῦλάχιστον ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας διὰ νὰ ἀρέσκῃ εἰς τὴν Πρωτὰν καὶ δεύτερον νὰ εἰδοποιῇ τὸ ὀλιγώτερον πρὸ 48 ὥρῶν τὸν πάτρωνά της κ. Δεληγιάννην, διὰ νὰ τοῦ ἀπαντᾷ ἐν τῇ βουλῇ καὶ ὄχι διὰ τῆς Πρωτᾶς.

Ἀκούοντες τὰς περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Τρικούπη, τὰς ὁποίας ἐκράτει σφιγκτὰ μυστικὰς ὁ κ. Δεληγιάννης, ἐνθυμήθημεν τοὺς στίχους τοῦ Μυσσέ :

Il n' existait alors secret ni confiance Qui put y résister. — Tout partait, tout roulait.

Καὶ ὁ Δεληγιάννης ὅστις τὰ ἔβλεπε τὰ μυστικὰ του νὰ φεύγουν !

Εἰς τὴν χθесινήν συνεδρίασιν ὁ βουλευτὴς Μεσσηνῆς ἐζήτησε νὰ κατατεθῶσιν ὄλα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν βρωμοδουλειὰν τοῦ Πυριτιδοποιεῖου.

Πρῶτην φορὰν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς προσέβαλεν ἐπιτηδείως τὸν κ. Κουμουन्दούρον εἰπὼν :

— Χωρὶς νὰ τὰ ζητήσωμεν, ἡ κυβέρνησις θὰ τὰ παρουσιάσῃ.

Ὁ κ. Δεληγιάννης κάθηται ἄνωθεν τοῦ κ. Κουμουन्दούρου. Χθὲς ἀπὸ τῆς θέσεώς του ἐρρίψε κατὰ κεφαλῆς τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ τὰς περιφήμους 4,800 δι' ἃς ἐξηγοράσθη ἢ συνείδησις (!) τοῦ δημοσιογράφου Τανιδίου.

Αὐτὸ τὸ ποσὸν τὸ ἔδωκεν ὁ κ. Δεληγιάννης ἀνταλλάξας αὐτὸ δι' ἄλλου ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπλήρωσε τὸ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι καθὰ εἶπε ὁ κ. Δεληγιάννης, ὁ κ. Κουμουन्दούρος τοῦ ἔλεγεν ὅτι διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου πρόκειται νὰ ἐνισχυθῇ μία βιομηχανία.

Ποία βιομηχανία κύριε Τανίδη ;

Πολὺ ἀπαίσιος οἰωνὸς διὰ τὸν ὑπόδικον βουλευτὴν κ. Πετιμεζᾶν πρέπει νὰ λογισθῇ ὅτι ὁ κ. Σαρίπολος ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀθωωτικῶς.

Ὁ κ. Σαρίπολος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν δικηγόρος τῶν ἀτυχῶν δικῶν.

Δὲν τοῦ ἔφθκαν δύο θύματα, ὁ Νικολόπουλος καὶ ὁ Βαλασσόπουλος, γλίχεται τώρα καὶ τρίτου, τοῦ ἀτυχοῦς Σωτήρη.

Ἐπρεπε κἀνεὶς νὰ ἐκρημάτισε καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου μας διὰ νὰ μὴ ἐκπλήσῃ ἔπειτα ὅσας δήποτε καὶ ἂν ἐκδίδῃ εἰς φῶς μωρίας, ὅταν μάλιστα συμβαίνει νὰ ὦσι καὶ ἀνήθικοι.

Ὅτῳ δὲν ἐξεπλάγημεν ἀναγνόντες τὸ συμπέρασμα τῆς ὑπὲρ τοῦ κ. Πετιμεζᾶ γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Σαρίπολου, ὅπερ κατ' ἐννοίαν λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταδιώκονται ὑπουργοὶ συλλαμβανόμενοι ὡς λησταί, διότι θὰ σχηματισθῇ πεποίθησις ὅτι ὅλοι οἱ πολιτευόμενοι εἶναι αμιαροὶ τὸν τε νοῦν καὶ τὰς χεῖρας καὶ συλοῦντες τὰ δημόσια ὅπως ἀπὸ τούτων χρηματίζονται.»

Ὁ σοφὸς ἄρα καθηγητὴς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου φρονεῖ ἴσως ὅτι πρέπει νὰ ἀναγράψωμεν ὡς ρήτρῃαν τοῦ συντάγματος : οἱ ὑπουργοὶ κλέπτουν καὶ μένουν ἀκαταδίωκτοι, μόνον καὶ μόνον ὅπως ἀποφύγωμεν τὰς δίκας τῶν ὑπουργῶν, διότι βλάπτουν τὴν ὑπόληψιν τῶν πολιτευομένων.

Αὐτὸ ὅμως τὸ ἀκαταδίωκτον τὸ ὁποῖον ζητεῖ νὰ καθιερωθῇ τὸ πρῶτον εἰς τὴν περίστασιν τοῦ κ. Πετιμεζᾶ, δὲν μὰς πείθει πολὺ ὅτι εἶναι πεπεισμένος ὁ σοφὸς τῆς Κύπρου περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ πελάτου του.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Σαββάτου ὁ εὐφυὴς βουλευτὴς P*** ἔλεγεν ὅτι οἱ δύο φρικτοὶ μονομάχοι Τρικούπης καὶ Κουμουन्दούρος ἔλαβον ἀμοιβαίαν στάσιν ὡς ζενὶ θ ὁ εἰς καὶ ναδίρ ὁ ἄλλος.

Εἰκῶν σχοινοβατῶν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν στέκει διόλου καλὰ.

Ἐπὶ τέλους εὐρέθη εἰς πανηγυριστὴς τοῦ ἰταλικοῦ θιάσου, ἀλλὰ . . . εἰς τὸν Τηλέγραφον, ὅστις ἅμα σ' ἐπαινέσῃ πρέπει νὰ παίρῃς τὰ ρούχά σου καὶ νὰ φεύγῃς.

Κατὰ τὸν κριτικὸν τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ὁ τενὸρος εἶναι ἀσθενὴς, καὶ διὰ τοῦτο κακοψάλλει· ἀλλ' ὅταν ἦτο σ' τὰ καλὰ του, τότε νὰ τὸν ἀκούατε !

Ὁ βαρύτονος πάλιν βγάζει, λέγει, φωνὰς ἀληθοῦς ὀξυφώνου· φαντασθῆτε τώρα βαρύτονον ὅστις εἶναι ἀληθινὸς ὀξύφωνος.

Ὁ δὲ μπάσσοσ δὲν εἶναι μὲν βαθύφωνος, ἀλλὰ μ' αὐτὸ τί ;

Βάστα ! λοιπὸν θέατρο !

— Πόλεμον, ἠρώτα εἰς, θέλει ὁ κ. Τρικούπης ἢ εἰρήνην ;

— Ὅχι, εἰρήνην.

— Ἐ ! τότε δὲν τὸν κατατάσσει ὁ κ. Βαλέττας μεταξὺ τῶν Εἰρηνοφυλάκων τοὺς ὁποίους συνιστᾷ ;

Προσεχῶς ἐκδίδει ὁ κ. Μηλιαρῆσης Πόλκαν ἐπιγραφομένην «Καὶ θέλετε χιτέφανον, πῶχ ;» ὡς καὶ ἄλλην μουσικὴν σύνθεσιν : @ à ché τιμωρήσει τὸ "Eθνος", sonate pour piano-forte.

Ἄμφότερα τὰ τεμάχια ἀφιεροῦνται τῷ κ. Μεσσηνέζῃ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΟΦΙΑ.

Τῷ κ. Ἡλιογαθά. — Οἱ στίχοι σας εἶναι πολὺ ζο-λαδικοί· ὥστε ἐκ δὲν τοὺς παρουσιάζομεν εἰς τὸ κοινόν, πταίει ἡ γύμνωσις των.

Ο ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΤΗ ΠΑΝΑΓΙΑ.

Τοὺς στεναγμούς μου ἄκουε, ἰδοὺ τὰ δάκρυά μου Καὶ τὸν ἀθῶον δούλόν σου λυπήσου, δέσποινά μου.

ΚΑΛΙΣΤΑ

Ἐκαμαν οἱ ἐργάται τυπογραφείων καὶ ἠρνήθησαν νὰ ἐργασθῶσι τὴν Κυριακὴν.

Ἄν δὲν ἀπατώμεθα, εἶναι ἡ πρώτη ἀπεργία ἣτις γίνεται ἐν Ἀθήναις καὶ ἡμεῖς τὴν χαίρετῶμεν ὡς πρῶτον ἀν-θρος ἀμυγδαλῆς ἐργατικῆς ἀνοιξέως.

Πρὸ διετίας περίπου ἐκ τῶν πρώτων ἤραμεν φωνὴν ὑπὲρ τῆς Κυριακῆς τῶν ἐργατῶν τῶν τυπογραφείων. Διότι ἦτο ἄδικον οἱ κατ' ἐξοχὴν ἐργάται τοῦ πνεύματος νὰ μὴ ἔχωσι σταθμὸν ἀναπαύσεως ἐν τῷ βίῳ των. Ἦτο ἀτιμὸν οἱ ἐργάται τοῦ τύπου, τοῦ ἔχοντος ἀναγεγραμμένην ἐν τῇ σημαίᾳ του ἐκ τῶν πρώτων τὴν ἰσότητά, νὰ εἶναι καταδικασμένοι εἰς ἀγῶνα Περιπλανωμένων Ἰουδαίων.

Ἡ ἀπεργία αὐτὴ εἶναι καὶ ὑπὸ ἄλλην ἐποψὴν εὐεργετική. Ἐπὶ μίαν τοῦλάχιστον πρῶταν δὲν θὰ ἤμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀναγινώσκωμεν τὰς ἀτελευτήτους μωρίας καὶ τὰς μωροτέρας εἰδήσεις ! τῶν πρῶτῶν ἐφημερίδων, τὰς ὁποίας ὄλας ἂν στόψῃς μισθὸν δὲν ἀπαρτίσεις ἐφημερίδα.

Δυστυχῶς χθὲς δὲν ἐγλυτώσωμεν ἀπὸ δύο.

Ἐλπίζομεν τὴν προσεχῆ Δευτέραν νὰ ἐορτάσωμεν τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν μας.

Ἀμὴν.

ΤΡΕΛΛΑΙΝΕΙ !

Ὅλοι τὴν λένε Παναγία Ἐστὴν ἐμορφιά, ἔστὴν καλωσύνη, Ἐσ ὄλαις ταῖς χάρες τὴν Μαρία . . . Μόνον ἀντὶ καθὼς ἐκεῖνη Κάθε τρελλὸ νὰ φρονιμαίνῃ, Αὐτὴ . . . καὶ γνωστικούς τρελλαίνει !

Ἀρέχνη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΑΞΙΤΕΛΕΙΟΝ ΕΡΜΗΝ.

Πῶς τοῦτο νὰ σὲ ἴδωμεν ἀπὸ τοσοῦτων χρόνων ;
 *Ἡ μήπως εἶν' ὁ *Ὀλυμπος ψυχρὸς ἐκ τῶν χιόνων
 Κε' ἤλθες ἐδῶ νὰ θερμανθῆς ;
 Μὴ ἄρα γε προτίθεσαι, ὦ δόλιε, νὰ κλέψῃς ;
 Σὲ ὑπερτέρησαν πολλοί· ὅπου τὸ βλέμμα στρέψῃς,
 Βλέπεις ληστὰς πολυπληθεῖς !

*Ὡ ! τώρα, φίλε, σ' ἀπατᾷ παιδίον πέντε χρόνων !
 *Ἡλλαξ' ὁ κόσμος πρὸ πολλοῦ πρὸ εἴκοσιν αἰώνων.
 Τώρα ὑπάρχει Σατανᾶς !
 Μὲ ὄνυχας, μὲ κέρατα, καὶ μὲ οὐρὰν θεότης !
 *Ἐλσημονήθης, ὦ ξανθὴ περικαλλῆς γυμνότης,
 εἶν' ἀντί σου ὁ Μαμμωνᾶς !

*Α ! τὸ γνωρίζω ! σ' ἔστειλεν ὁ σεβαστὸς Κρονίδης,
 Τίς εἶναι ἡ τῶν Ἀθηνῶν καλλίστη ὄπως ἴδης
 — *Ὡ φριξὸν *Ἡρα δυστυχῆς ! —
 Ποθεῖ ὡς φαίνεται ὁ πτωχὸς καὶ καλλονὴν Ἀτιθίδα
 Δὲν θέλει τὴν Σεμέλην του, δὲν τῷ ἀρέσ' ἡ Λήδα,
 Θέλει τῆς νέας ἐποχῆς.

Φεῦ ! πέμπτην μεταμόρφωσιν δὲν θὰ ἴδῃ ὁ τάλας !
 Φύγε, ἐντεῦθεν πήγαινε μακρὰν εἰς χώρας ἄλλας,
 Μία δὲν εἶναι καλλονή.

Πλὴν ὄχι ! εἶν' ἡ φίλη μου ! τὴν θέλει ὁ Κρονίων ;
 *Ἄς ἔλθῃ ἀν τολμᾷ· ἐγὼ δὲν εἶμαι Ἀμφιτρώων,
 Τὸν τουφεκίζω πρὶν φανῆ !

Γαργαντούδας.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς εὐπιστίας :
 Νὰ βλέπῃς καθ' ὕπνου, ὅτι ἔλαβες ἐπιστολὴν παρὰ φί-
 λης ἢ φίλου σου καὶ τὸ πρῶτ' νὰ τρέχῃς νὰ τὴν ζητῆς ἐκ
 τοῦ ταχυδρομείου.

Βίς φίλος τῆς Νανάς, τῇ ἔλεγε :
 — Νὰ, ὅ, τι βγήκα ἀπὸ τὸ μπάνιο μου.
 — Ψεύτη, ἀπόδειξέ το.

— Πρόσεχε καυμένη, ἔλεγεν ἔγγαμος πρὸς ἔραστήν αὐ-
 τῆς, νὰ μὴ σὲ καταλάβῃ ὁ ἄνδρας μου.
 — Honni soit c'est que mari pense, ἀπήντησεν ὁ ἱππό-
 της ἔραστής.

Δεικνύει εἰς εἰς τὸν Ἀγαθέπουλον τὸν πατέρα του ὅστις
 οὐδεμίαν ἔχει λευκὴν τρίχα.
 — Βρὲ, λέγει, ἐνθουσιασμένος, αὐτὸς θὰ εἶναι νεώτερος
 ἀπὸ σένα.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΑΓΟΡΑΣ

*Ἐνεκα τῆς προσεχοῦς μετακομίσεως τοῦ γνωστοῦ πολυ-
 τελείας καὶ καλλιτεχνίας καταστήματος τοῦ κ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΪΦΑΡΤ

εἰς τὴν νεόδμητον οἰκίαν τοῦ κυρίου **Χρήστου Γ. Δρα-
 κοπούλου**, κειμένην ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Βουλῆς καὶ
 Πετρακῆ (ἀριθ. 20)

ΕΚΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

εἰς πολὺ ἡλαττωμένας τιμὰς πάντα τὰ ἐν τῷ Κα-
 ταστήματι εἶδη. Καὶ εἰς τὰς

ΑΡΧΙΚΑΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ ΤΙΜΑΣ

πάντα τὰ εἶδη, ὅσα δὲν θέλει ἐμπορεύεσθαι πλέον ἐν τῷ
 μέλλοντι.

*Ὅρος μοναδικός.

ΜΟΝΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ, ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Ce.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς
 Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει
 ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτριβόμενον διὰ
 τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευ-
 καινεῖ καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν
 ὀδονταλίαν.

Παρά Κ. *Ὀλυμπίῳ φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΥΔΩΡ ΤΟΥ Δ'ΟΡΟΣ ΤΡΙΚΟΣ

EAU DU D^r. TRIKOS

Καθαρίζει τὴν κεφαλὴν, εξαφανίζει τὴν πιτυρίδα, κα-
 τευνάζει τὸν κνισμὸν (φαγοῦραν), ἐξαλείφει τὰς ἐρυθρότητας
 τοῦ δέρματος, διατρεῖ τὴν στιλπνότητα τῆς κόμης καὶ ἐμ-
 ποδίζει τὴν πτώσιν τῶν τριχῶν.

Φαρμακεμπόρετον Κ. *Ὀλυμπίου ὁδὸς Ἑρμοῦ 206.

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιξίριον τοῦτο βάτιν ἔχον τὴν ἀρρικαν, εὐωδιάζει
 εὐάρεστον· τὸ χρώμα, καθαρίζει καὶ δευσιζει τὴν ἀναπνοὴν,
 λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ
 αἵματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ῥόδινον χρωματισμὸν
 ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς υγείας.

Παρά Κωνσταντίνῳ *Ὀλυμπίῳ, 206, ὁδὸς Ἑρμοῦ.